

LENINA KAROGS

VISU ZEMJU PROLETARIESI,
SAYIENOJĒTIESI!

OTRDIEN,
1966. GADA
21. OKTOBRI
Nr. 126 (5510)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa,
Maksā 3 kap.

Latvijas KP rajona komitejā

Kārtējā ikmēneša informācijas stunda partijas pirmorganizāciju sekretāriem, ko rīkoja partijas rajona komiteja, bija veltīta iepazīstināšanai ar PSKP CK materiāliem un dokumentiem partijas iekšējās dzīves jautājumos un stāvoklim atsevišķās republikās un apgabalos cīņā pret bezstrādes ienākumiem.

Klātesošie tika informēti arī par graudkopības attīstību Latvijā, par pasākumiem kadru nostiprināšanā laukos, partijas Gulbenes rajona komitejas darbu kadru rezerves izveidošanā, apmācīšanā un audzināšanā atbilstoši PSKP XXVII kongresa prasībām.

Partijas pirmorganizāciju sekretāri saņēma sīku informāciju par partijas un saimnieciskā darba pārkārtošanu mūsu rajonā un rekomendācijas komunistu atbildības paaugstināšanai.

Notika rajona partijas un saimnieciskā aktīva skolas pirmās nodarbības kursā «Valsts sociāli ekonomiskās attīstības patrināšana — PSKP stratēģiskā līnija». Tika apgūta pirmā tēma «Divpadsmitā piecgade — mūsu zemes sociāli ekonomiskās attīstības kardināla lūzuma piecgade».

Savas uzstāšanās klausītāji cieši saistīja ar rajona rūpnieciskās un lauksaimnieciskās ražošanas pašreizējo praksi, kas virzīta uz uzdevumu sekmīgu izpildi šogad un piecgadē kopumā.

Kontrolē — saistību izpilde

Tehnikas remonts sokas

Piecgades pirmā gada plānu un pieņemtās sociālistiskās saistības sekmīgi pilda rajona «Lauktechnikas» apvienības specializēto remontdarbnieku kolektīvs. Strādnieki (viņus prasmīgi vada Marija Vaivode) prata deviņu mēnešu uzdevumu paveikt par 106 procentiem. Daži skaitļi: kapitāli izremontēti 380 MTZ tipa traktori, 550 šo traktoru priekšējie velkošie tilti un 1200 stūres hidrauliskie pastiprinātāji.

Ar augstu atbildības sajūtu sa-

vus pienākumus veic priekšējo tiltu remontstrādnieki Fjodors Trifonovs un Nikolajs Sokolovs. Viņi, arī citi pirmrindnieki, ir vadošais spēks un balsts darba uzdevumu izpildē un remontu kvalitātes paaugstināšanā.

Rajona saimniecībās beidzas kombainu un citu sarežģītu mašīnu defektācija. Tās gaitā precīzi nosaka veicamo darbu apjomu un to, kādas rezerves daļas un agregāti tehnikas sakārtošanai jāzagādā.

Tehnikas sagatavošana darbam jau sākusies. Tehnisko apkopju stacijā pilnā sparā rit kombainu un E tipa zāles plāvēju remonts. Kavēties nedrīkst, jo uzdevums ir solīds — kapitāli jāizremontē 30 labības novākšanas kombaini un 30 E tipa agregāti.

Strādnieki un inženiertehniskie darbinieki apņēmies visas padomju tautas svētkus — Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 69. gadadienu — sagaidīt ražēnā darbā.

A. JERMOLAJEVS,
«Lauktechnikas» rajona apvienības pārvaldnieka vietnieks

Rudens aršanā sparīgi strādā Raiņa kolhoza mehanizatori. Tiek likts pamats nākamā gada ražai. Saimniecībā par galveno uzdevumu uzskata ne tikai laikus sagatavot zemi, bet arī nodrošināt rudens arumam labu kvalitāti.

Arāju sacensības priekšgalā izvirzījies mehanizators Eduards Sparāns. Dienā viņš ar T-75 apveš 6—8 hektārus augsnes, kas ir 150—200 procenti no maiņas normas.

ATTEĻA: pirmrindas mehanizators Eduards Sparāns.

I. SILICKA foto

Cik sēklas apcirņos? Informācija

PAR VASARĀJU GRAUDAUGU
SĒKĻU KVALITĀTI LIDZ
15. OKTOBRIM (PĒC RAJONA
SĒKĻU INSPEKCIJAS ZIŅĀM
PROCENTOS)

Saimniecība	Sagatavota I un II klases sēklas no valdības	Tajā skaitā I klases sēkla
K. Marksa	110	77
«Sīlukaiņš»	75	—
Aglonas p. s.	60	16
«Zelta vārpa»	44	33
Dzeržinska	43	—
M. Gorkija	37	15
«Vārkava»	24	3
«Dubna»	23	—
Lenina	22	—
Suvorova	20	11
Raiņa	16	2
Rudzātu p. s.	15	—
«Sarkanā ausma»	13	1
«Nākotne»	11	—
«Rīts»	6	—
Oškaina	6	—
«Krasnij Oktjabrj»	6	—
«Dzintars»	—	—
Kirova	—	—
Rušonas p. s.	—	—
RAJONA	23,9	7

Pirmo kulumu mēs pēc tradīcijas vedam, lai istenotos graudu iepirkuma valsts sagādes plāns, taču tūlīt arī tiek gādāts par sēklas labības atbēršanu. Un ir svarīgi zināt, cik īsti spēka šajos sēklas apcirņos, vai varam cerēt uz bagātu ražu nākamruden.

Rajona sēklu inspekcija pārbaudījusi iesūtītos paraugus (48,4 procentus no pavasara sējai vajadzīgā vasarāju graudaugu sēklas daudzuma) un secinājusi, ka daļa sēklas neatbilst pēc līdzības valsts standartu normām. Šis fakts vieš raizes, tāpēc lūdzam pēc iespējas ātrāk piegādāt pārbaudei paraugus no pārējiem sēklas apcirņiem.

Jauztec K. Marksa saimniecība (sēkļkopības agronome A. Strode), kur atbērti kvalitatīvi sēklas mieži un auzas. Tiesa, daļa auzu vēl jātīra. Taču kopumā šī saimniecība pavasari var gaidīt bez bažām.

Vienlaikus gribu informēt, ka mūsu rajona saimniecību veikums atpakaļ no republikas vidējiem rādītājiem (I klasei atbilstošas sēklas mums ir gaudzām maz — apmēram trešdaļa no tā, cik republikā vidēji). Neaizmirsīsim, ka cītīgāk jāgatavo arī ilggadīgo zālāju sēklas. Līdz 15. oktobrim šo sēklu paraugus bija iesūtījuši tikai K. Marksa, M. Gorkija kolhozi un kolhozi «Sarkanā ausma» un «Zelta vārpa».

M. LEJĪNA,
Preiļu rajona sēklu inspekcijas priekšniece

NEIZVEIDOJUSIES SADARBĪBA jeb dažas ainas no būvlaukuma Rušonas padomju saimniecībā

— Palūk, lai arī rudens, taču vajadzēja tikai pāris saulainas dienas, un būvlaukumā jau var izlaipot arī korpēm kājās. Vēl pagājušajā nedēļā te bez gumijas zābakiem nebija ko meklēt, — tā mūsu ierašanās objektā komentēja Latvijas KP rajona komitejas instruktore I. Zaičeva.

Nu ko, patiešām prieks, ka celtniekiem vairs nav jāmieģas pa dubļiem. Taču mūsu brauciena mērķis bija nevis priecāšanās par aizkavējusos atvasaru, bet palūkoties, cik tālu ar darbiem bērnudārza — skolas celtniecībā tikuši starpkolhozu celtniecības organizācijas laudis. Viņu rīcībā tikai nedaudzās pāri palikušās oktobra dienās, vēl novembrī un tad jau klāt arī būves nodošanas termiņš. Kavēties nedrīkst, jo nav aiz kalniem arī pirmie šīsziemas aukstumi.

Lūk, arī darbu vadītājs Pēteris Maļina. Tikai tāds steidzīgs un nevalīgs, saka, šis neesot viņa īstais objekts, visa uzmanība veltīta būvdarbiem Raiņa kolhozā. Kaut kādā skaidrībā tomēr jātiek. Iepazīstamies. Tātad bērnudārza strādā Andra Baško celtnieku brigādē (12 cilvēki), Jāna Klodāna apdarnieki (7 cilvēki), Jāna Ziemeļa galdnieki (8 cilvēki), kā arī vīri no Daugavpils pārvietojamās mehanizētās kolonnas energoceltniecības Aglonas iecirkņā un mūsu pašu specializētās pārvietojamās mehanizētās kolonnas. Darba spēka, šķiet, objektā pilnīgi pietiekami, lai celtniecība varētu kūsāt vien, lai jebkuras neskaidrības varētu uz vietas nokārtot, lai visiem būtu ce-

līgs un optimistisks noskaņojums. — Pulsi, kā ar akorddarba līgumu? — jautājam celtniekiem. — Nekā... — viņi atbild. To pašu prasām apmetējiem. Atbildes vietā tikai izteiksmīga plecu parausīšana. Skaidrības labad piebildīšu, ka vienīgi galdniekiem bija apstipriņoša atbilde, kaut gan paši atzinās, ka lielas jēgas no akorddarba līguma viņiem neesot, bet celtniekiem un apmetējiem gan derētu... Neviens tā arī neprata īsti paskaidrot, kāpēc starpkolhozu celtniecības organizācijas vadība necenšas izmantot šo ietekmīgo sviru. Vīri saka, gandrīz vai rodoties iespāids, ka vadībai nemaz neesot izdevīgi objektu pabeigt ātrāk, ka gan jau būšot labi arī tā, kā līdz šim.

Interesanta situācija, interesanta nostāja. It kā nemaz nebūtu šī gada septembrī pieņemto divu dokumentu, kam ir principiāla nozīme visas nozares attīstībā. — «Par mūsu zemes celtniecības kompleksa vadīšanas tālāku pilnveidošanu» un «Par pasākumiem saimnieciskā mehānisma pilnveidošanai celtniecībā». (Tādējādi faktiski radīta jauna celtniecības kompleksa funkcionēšanas normatīvi tiesiskā bāze.) It kā nebūtu pat dzirdēts par republikas partijas, padomju un saimnieciskā aktīva sanāksmes pamattēzi: celtniecības kompleksā — pārkārtošanos un patrinājumu.

Vienā no topošā bērnudārza korpusiem sastopam specializētās pārvietojamās mehanizētās kolonnas priekšnieku Mihailu Garšnieku un darbu vadītāju Rasulu Karabekovu. Pēc steidzīgas apsvēcināšanās abi vienā balsī metas rāt starpkolhozu celtniecības organizāciju, tātad darbu generālu uzņēmēju. — Jau pirms nedēļas lūgtin lūdzām izlīrīt gruzus no kanāliem, kuros jāliek komunikācijas. Nekādas uzmanības mūsu prasībām. Divvainākais ir tas, ka kavēšanās nāk par jaunu arī pašiem, jākāpelē pāri visām dražām. Arī pieskaņoties celtnieku lēnajiem tempiem mēs negribam un arī nedrīkstam, jo mūs gaida objekts kolhozā «Nākotne», «Latvijas agrorūmījas» rajona apvienībā, kā arī citur.

Un sarunā atklājas, ka starpkolhozu uzņēmēju un palīguzņēmēju trūkst saskaņas, nēmaz nerunājot par labu, auglīgu un augšupvirzošu sadarbību. Vērtē netiek nemis arī fakts, ka SPMK ir vienīgā šāda veida organizācija rajonā, ka tās jaudas un darba spēka resursi ir ievērojami mazāki nekā, teiksim, SCO. Ja vēl nāk klāt neskaidrības ar materiālu piegādi, kas atkarīga no starpkolhozu celtniecības organizāciju republikāniskās apvienības, tad var izprast arī Mihaila Garšnieka ļaunu nebūt ne jautro noskaņojumu.

Pret elektriskiem starpkolhozu celtniecības organizācijai pretenziju, šķiet, nav. Un pirmais darbu posms gandrīz vai galā. Otrais sāksies, kad savu būs veiku-

ši apmetēji, krāsotāji. Lūk, atkal pierādījums tam, cik ļoti saistīti savā starpā ir generālu uzņēmējs un palīguzņēmēji. Ja šo organizāciju darbā ir trūkumi, tad līgumu neizpildīšana atbilstoši to noteikumiem, rada sturmēšanu, darbi netiek izdarīti līdz galam, tos veic zemā kvalitātē, visbeidzot netiek ievēroti arī objektu nodošanas termiņi.

Kamer runājamijs ar galdniekiem un aplūkojam, kā viņi ierīko ārdurvis, no netālu atrodošās padomju saimniecības kantora ēkas viena pēc otras aizbrauc mašīnas. Jautājam, vai objektā bieži viesi ir Rušonas padomju saimniecības vadītāji. Atbilde noraidoša. Un tas rada patiesu izbrīnu ne tikai mūsos, bet arī celtniekos, jo bērnudārza, kur būs arī vispārīglozītojošās skolas jaunākās klāstītes, dzīvos un mācīsies tieši rušoniešu mazuli... Cerams, ka celtniecības kompleksa pārkārtošanas jautājumiem veltītie nesen pieņemtie dokumenti pasūtītāju un darbuzņēmēju attiecības mainīs pašos pamatos.

Vai pagaidām maz ir vērts runāt par pārkārtošanos celtniecībā? Vispirms ir jāparaugas uz paveikto un jāizdara attiecīgi secinājumi. Pirmais un galvenais, ka plāns ir likums. Un vēl, ka nevis jāmeklē iemesli, ar kuriem aizbildināties par neizpildītiem uzdevumiem, bet gan līdzekļi to izpildei.

Tātad — vai bērnudārzs — skola Rušonas padomju saimniecībā tiks nodots ekspluatācijā laikus? Kā domā SCO vadība? L. STRODE

Pārskati un vēlēšanas komjaunatnē

KAD GAN, JA NE TAGAD?..

Jau pusotru mēnesi komjaunatnes pārskata un vēlēšanu sapulcēs tiek analizēta komiteju, biroju, pirmorganizāciju darbība aizvadītajā periodā.

Ikvienam komjaunietim šis laiks ir nopietns un atbildīgs pārbaudījums ceļā uz republikas komjaunatnes XXIII un VLKJS XX kongresu. Tāpēc pārskata un vēlēšanu sapulcēs asi jāvērsas pret visu veco, savu laiku nodzīvojušo. Jācenšas panākt, lai ikvienas pirmorganizācijas ikdiena būtu interesanta, meklējumu pilna, saistīta ar visām mūsdienu jaunatnes prasībām.

Kā tad mūsu rajona komjaunatnes pirmorganizācijās notiek pārskatu un vēlēšanu sapulces? Kādi jautājumi, problēmas, pārdomas radušies aizvadītajā periodā? Kopumā pirmorganizācijās, kur sapulces jau notikušas, tās aizsākās visai tradicionāli. Uz pārdomām un secinājumiem gan vedināja ziņojumu noklausīšanās un debatēs runājušo teiktā. Starp citu, ar aktivitāti debatēs, mēs, komjaunieši, neizceļamies. Savas domas izsaka tikai katrs plektais vai sestais komjaunietis. Vai tiešām lielo vairākumu komjauniešu savas organizācijas dzīvē viss apmierina, vai nav radušās jaunas idejas un priekšlikumi?

Godrīz visur tiek runāts par pasivitāti vispār, par trūkumiem sporta pasākumu rīkošanā. Taču tiek aizmirsts pats galvenais — kas darāms, lai stāvokli uzlabotu. Daudz runājam par iekšējās disciplīnas nostiprināšanu. Apbrīnojami, bet problēmu rada pat tāds elementārs jautājums kā biedru naudas samaksāšana laikā. Tātad jārunā par ikviena komjaunieša personisko atbildību, piederību pie Leņina komjaunatnes nevis formāli, bet patiesi un radoši strādājot, interesanti un saturīgi dzīvojot.

Grūtāk ir neražojošās sfēras kolektīviem, kas savu snaudzošānu sabiedriskajā darbā nevar

attaisnot ar augstiem sasniegumiem ražošanā. Tajos mazāk vai arī nemaz netiek runāts par darba disciplīnas un kvalitātes jautājumiem. Izskan gan doma, ka no pirmorganizācijas biedriem tiek gaidīta daudz lielāka aktivitāte un galvenais — ierosme.

Pašlaik, kad mūsu valstī notiek patiesi milzīgi pārkārtējumi visās dzīves sfērās, arī no komjauniešiem tiek prasīta īpaša atbildība. Lielāka uzmanība jāvelta komjauniešu līdzdalībai divpadsmitās piecades plāna uzdevumu un PSKP CK šī gada jūnija Plēnuma lēmumu izpildei, jāpieņem konkrēti plāni sociāli nozīmīgu darbu realizēšanai.

Par to, ka arī mūsu rajonā ir jaunieši, kuri negrib samierināties ar pasīvu līdzgājēju lomu, liecina pārskata un vēlēšanu sapulcēs izteiktie ierosinājumi. Līvānu eksperimentālās biokimiskās rūpnīcas komjaunieši nolēmuši pirms republikas un VLKJS kongresiem organizēt trieciendārba nedēļas, kuru laikā virs plāna saražot vienu tonnu lizīna un trīs tonnas prēmiksu. Tas nozīmē — dot virsplāna produkciju par 8800 rubļiem. Katrs solās četras stundas nostrādāt sporta kompleksa labiekārtošanā.

Viens no galvenajiem uzdevumiem ir gādāt par savu biedru darba, sadzīves, mācību un atpūtas organizēšanu. Izskanēja ai-

cinājums Preiļos ātrāk nodibināt komjauniešu un jauniešu klubu.

Ierosinājumi izmaiņām VLKJS Statūtos izskanēja no 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas komjauniešiem — sapulces organizēt reizi ceturksnī, taču augstā ideoloģiski politiskā līmenī un emocionāli iedarbīgas.

Kolhozu un padomju saimniecību komjauniešiem sasāpējušākie jautājumi ir saistīti ar ikdienu. Kolhoza «Dubna» komjaunatnes pirmorganizācijas pārskata un vēlēšanu sapulcē tika runāts par estrādes atjaunošanu, šefības darba uzlabošanu fermās, komjauniešu aktīvu līdzdalību mašīnu un traktoru parka rekonstrukcijā.

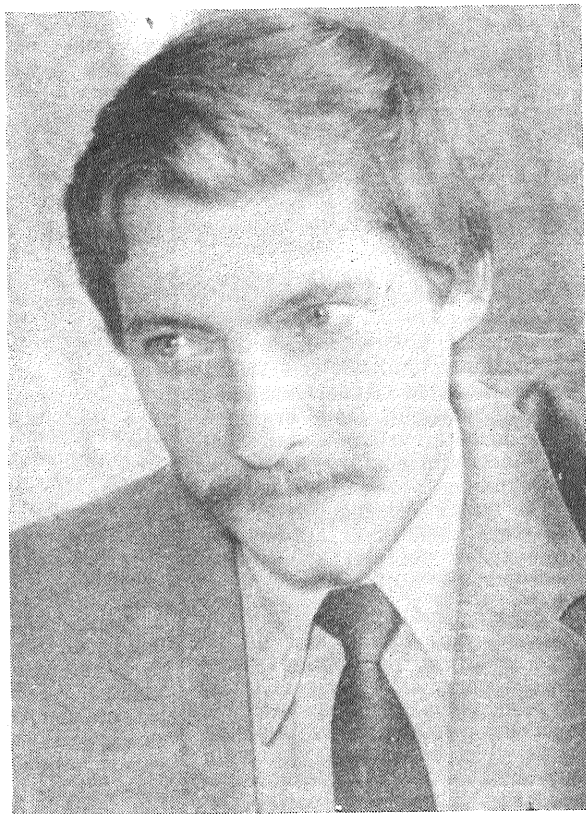
Pats galvenais, manuprāt, ir tas, lai visi šie priekšlikumi un ierosinājumi netiktu aizmirsti. Pirmorganizācijām, kurās vēl nav notikušas pārskatu un vēlēšanu sapulces, kā arī kolektīviem, kuros pagaidām vēl palika nesāpētas un neatrastas pārkārtošanās iespējas, nopietni jāpadomā par to, ka tagad ir īstais laiks, kad var pašu spēkiem izlemt daudzus svarīgus jautājumus.

Ar interesi gaidām ierosinājumu VLKJS Statūtiem. Aktuāls jautājums šobrīd ir arī atturīga dzīvesveida iesaknošanās ikvienā pirmorganizācijā, ikvienā kolektīvā. Uz dziļākām pārdomām un debatēm lai ikvienu komjaunieti vedina arī laikrakstā «Komsolskaja pravda» 7. septembra numurā publicētā VLKJS CK pirmā sekretāra B. Mironenko saruna ar komjauniešiem «Strādāsim kopīgi».

I. LIVMANE,
komjaunatnes rajona komitejas organizatoriskā darba nodaļas vadītāja

KOMJAUNATNES KONFERENCES DELEGĀTI

Sekretāra paraugs

Ne jau bieži nākas sastapt gados jaunu pārvadnieka vietnieku, turklāt vēl tādā valsts iestādē kā banka. Bet, lūk, Juris Livdāns šo amatu ieņem jau divus gadus. Un atsauksmes par viņu ir labas gan no augstākstāvošo organizāciju, gan no viņa vadītās kredīta nodaļas speciālistu pusēs. Par skaistiem vārdiem labāk to apliecina fakti. Galvenie uzdevumi Istermiņa aizdevumu apgrozībā un to atgriešanā pirmajā pusgadā izpildīti.

Isā laikā nodaļas vadītājs saledzjis kolektīvu un virza to uz paštrināšanas un pārkārtošanās jautājumu risināšanu. Seit pastāvīgi uzlabojas finansiālā darba rādītāji, samazinās papīru plūdi.

Kārtējo un perspektīvo bankas uzdevumu risināšanā aktīvi

piedalās komjaunieši, kuri ir viena trešā daļa no strādājošo skaita. Viņi sacenšas par nosaukuma «Labākais savā profesijā» iegūšanu, sekmīgi pilda savas sociālistiskās saistības. Tieši viņi bija iniciatori darba vingrošanas ieviešanā pusdienas pārtraukumā. Patlaban komjaunieši domā par interesantas un saturīgas atpūtas organizēšanu brīvdienās.

Tātad ne velti bankas un centrālās krājkares komjaunieši izvirzīja savu sekretāru par delegātu uz komjaunatnes rajona konferenci.

S. PETROVA

ATELĀ: Valsts bankas pārvaldnieka vietnieks, komjaunatnes rajona konferences delegāts Juris Livdāns.

J. SILICKA foto

KONTROLE — DEPUTĀTA PIEPRASĪJUMS

Autopaviljons ceļa malā

Vienā no rajona padomes sesijām lauksaimniecības pastāvīgās komisijas loceklis deputāts E. Znotiņš nāca klajā ar ierosinājumu Preiļu — Rudzētu ceļa malā pieturā «Komunārs» uzcelt autopaviljonu. Par to parūpējies, kā ziņoja deputāts, viņu lūguši 46. vēlēšanu apgabala vēlētāji. Seit E. Znotiņš arī balotējās vēlēšanās.

Deputāta pieprasījums tika izskatīts attiecīgajos dienestos un pieņemts izpildei. Autopaviljona celtniecību 1986. gadā izpildkomiteja uzticēja 24. ceļu remontu un celtniecības pārvaldei. Un lūk, nesen saņemta ziņa: autopaviljons atklāts, deputāta pieprasījums — izpildīts.

Atliek vēl piebilst, ka Evalds Znotiņš strādā par mehanizatoru Leņina kolhozā. Viņš strādā labi un rāda priekšzīmi citiem gan darba uzdevumu, gan sabiedriskā pienākumu veikšanā. Deputāts aktīvi darbojas rajona padomes lauksaimniecības pastāvīgajā komisijā. Nesen viņš kopā ar citiem deputātiem pārbaudes grupas sastāvā izbrauca uz vairākām rajona saimniecībām, lai iepazītos ar intensīvās tehnoloģijas ieviešanu lauksaimnieciskajā ražošanā. E. Znotiņš regulāri tiekas ar saviem vēlētājiem, uzmanīgi ieklausās viņu ieteikumos, lūgumos un padomos.

Minētie fakti uzskatāmi apliecina, ka deputāta pieprasījumam ir liels spēks, jo tas sekmīgi un aktuālu saimniecisko un sociālo problēmu atrisināšanu. Tāpēc šī padomju darba forma plašāk jāpraktizē arī citiem deputātiem. Tiesības iesniegt pieprasījumu deputātam garantē likums.

M. VOLKOVECA,
rajona izpildkomitejas instruktore

Neviens nav aizmirsts, nekas nav aizmirsts

Mēs lidojām debesīs vienās...

Aizrāves ar uzbrukumu, Ivans Beļajevs ne uzreiz apjauta, kas noticis. Vēl aizvien dobjti rēca viņa eskadrijas lidmašīnu motori, vēl ar ienaidnieka iznīcinātājiem ciniņās padomju lidotāji, bet Beļajeva «LL» dzinējs klusēja. Kā izrādījās vēlāk, tas arī nevarēja sākt no jauna darboties: eļļas radiatorā bija pamatīgs caurums. Piespiedu nolaišanās... Par laimi, tuvumā bija mežs. Tas arī izglāba kapteini Beļajevu un viņa apkalpes gaisa strēlnieku vecāko seržantu Bažutīnu. Divas diennaktis viņi gāja pa ienaidnieka ieņemto teritoriju un laimīgi nonāca līdz savam lidlaukam.

Šī karā pavīsam parastā epizode norisinājās Zilupes apkaimē 1944. gada jūlijā.

Ne jau nejaušības dēļ kārtējo stāstījumu par saviem cīņu biedriem iesāku ar vienu no kaujām 2. Baltijas frontē. Latvija, precīzāk sakot — Vidzemes (tagad Preiļu rajona Galēni), ir mūžīgā atdusas vieta četriem maniem pulka biedriem, ar kuriem kara gaitas aizvadījām 622. ar Sarkanā Karoga ordeni apbalvotajā, Sevastopoles vārdā nosauktajā triecienviācijās pulkā. Galēnu brāļu kapos apbedīti 3. eskadrijas komandieris Padomju Savienības Varonis vecākais leitnants V. Košukovs, viņa apkalpes gaisa strēlnieks vecākais seržants G. Velejevs, 1. eskadrijas komandieris kapteinis I. Beļajevs un gaisa strēlnieks vecākais seržants N. Bažutīns. Par Padomju Savienības Varoni V. Košukovu stāstīju laikrakstā «Leņina Karogs» šī gada 9. maijā. Sodien — tuvāk par trim pārējiem kritušajiem pulka biedriem.

Ivans Sergejevičs Beļajevs. Lielā Tēvijas kara sākumā viņam bija nepilni trīsdesmit gadi. Viņš bija pabeidzis Maskavas apgabala Malojaroslavljas rajona Voznesenskās vidusskolas deviņas klases, Jelskas kara lidotāju skolu, Maskavas kara politisko akadēmiju. 1944. gada februārī komunisti Beļajevs tika iecelts par 622. triecienviācijās pulka 1. eskadrijas komandieri. Seit mēs arī satikāmies. Jau aprīlī un maijā grāvām ienaidnieku, kurš atkāpās, Krimas dienvidu piekrastē, netālu no Sevastopoles.

Bet kas ir triecienviācijās bez gaisa strēlnieka? Vini abi — komandieris un strēlnieks — ir viens veselums, kuru saskaņota darbība nodrošina panākumu kaujā. Vecākais seržants Nikolajs Vasiļjevičs Bažutīns bija dzimis Permā, astoņus gadus jaunāks par savu komandieri, taču kaujā — tikpat drošs un virsīgs. Kopā ar savu komandieri Beļajevu viņi bija veikusi ne vienu vien sekmīgu kaujas izlidojumu. Līdz 1944. gada 5. augustam...

Aviopulka komandieris Padomju Savienības Varonis apakšpulkvedis I. Jemeljanovs kaujas uzdevumu formulēja īsi: kapteinis Beļajevs eskadrijai iznīcināt ienaidnieka mīnmeiteju baterijas Kahunukas-Spedzeņu — Turku rajonā. No lidlauka Vidzemes gaisā pacēlās pieci «LL».

Pirmais uzbrukums... Taču arī ienaidnieks nesauz. Pie apvāršņa parādās pieci melni punkti. Tie nāk arvien tuvāk un tuvāk. Jau skaidri redzami kāškrusti uz «Fokevulju» korpusiem. Pirmais trieciens, protams, komandiera lidmašīnai. Tas ir spējis un neželīgs. Vēl reģ gaisa strēlnieka Bažutīna ložmetējs, taču nekas vairs nav

glābjams. Beļajeva lidmašīna zaudē kaujas kursu, ieiet grīstē... un gaisu satricina varens sprādziens. Tas bija kapteinis Beļajeva. 26. kaujas izlidojums.

Fašistu iznīcinātāji turpināja uzbrukt. Nākamais mērķis — jaunākā leitnanta J. Bivoino lidmašīna. Sadragātas augstuma un pagriezienu stūres, atrauts spārnu gabals. Brīnumainā kārtā lidmašīna nosēdās mežā piecus kilometrus uz rietumiem no Preiļiem. Bet gaisā turpinājās nīkna kauja...

Galēnu brāļu kapos apbedīts arī vecākais seržants Georgijs Kirilovičs Velejevs. 1944. gadā viņam bija divdesmit četri gadi. Par viņa dzimtas Sevastopoles atbrīvošanu ciniņās kapteinis Beļajevs. Par Sevastopoli, kurā līdz karam Georgijs mācījās, līdz iesaukšanai armijā strādāja par atslēdznieku. No turienes viņu nosūtīja uz jauno aviācijas speciālistu skolu, kuru viņš pabeidza kara sākuma gadā. Pēc gaisa strēlnieku kursu pabeigšanas, Georgijs nokļuva Padomju Savienības Varona Venjamina Košukova komandētajā eskadrijā. Kubāna, Krīma, Baltija... Trīs ievainojumi, divas notriektas ienaidnieka lidmašīnas. Apbalvojumi — medaļa «Par varonību», Sarkanās Zvaigznes ordenis. II pakāpes Tēvijas kara ordenis.

Jau vēlāk, pēc Košukova un Velejeva bojā ejas, aviopulka personālsastāvam nolasīja Velejeva brāļa (toreiz viņš dzīvoja Taškentā) vēstuli: «...Es satiku vāciešus, viņus veda pa ielu. Un neizturēju, sāku viņus sist, neliešus. Par mūsu Neļu, kura gāja bojā 1. aprīlī. Tu tikai padomā — 23 reizes viņu pratināja, bet viņa turējās virsīgi, nepaleica ne vārda, nevienam neizdeva. Par to fašistu nezvēri viņu tā sita, ka vēlāk viņa neko nedzirdēja.»

Piebildīšu: Neļa bija partizāne.

Abi Velejevi, visi mūsu kritušie biedri, sauca cīņā sist nīsto ienaidnieku. Un mēs to uzvarējām, izpildījām svēto pienākumu pret Dzimteni.

V. OPALEVS,

Padomju Savienības Varonis **ATELĀ:** 622. triecienviācijās pulka 1. eskadrijas komandieris Ivans Beļajevs.

Pirmskara fotouzņēmums

Jaunākais mācībās

Līvānu rūpniecības uzņēmumu darbaļaudis, kuri mācās politikas un ekonomiskās izglītības sistēmā, jau pirmajā nodarbībā «Divpadsmitā piecgade — mūsu zemes sociāli ekonomiskās attīstības kardināla lūzuma piecgade» izmantoja jaunu metodi. Kopā ar propagandistiem V. Lovāni, T. Udovsku un citiem klausītājiem analizēja pašreizējo stāvokli darbavietās, sociālistiskās sacensības gaitu sekmīgi divpadsmitās piecades uzdevumu izpildē, runāja par trūkumiem un meklēja ceļus to novēršanai.

Īpaši uzmanīgi viņi analizēja ekonomijas jautājumus katrā darbavietā, aplēsa pirmrindas pieredzes ieviešanu un citas iekšējās rezerves, kas var veicināt sabiedriskās ražošanas tālāku attīstību.

Interesanti un lietišķi organizētā pirmā nodarbība liecina par nopietnu gatavošanos mācībām.

V. SAMOHVALOVA,

Preiļu 21. PMK politiskās izglītības kabineta vadītāja, rajona propagandistu semināra vadītāja

Pa sociāli ekonomiskās attīstības paātrinājuma ceļu

Sociālistiskās sacensības lappuse

Piecgades pirmindnieki

Labākais šoferis

Jau kopš 1957. gada Līvānu stikla fabrikā par pašizgāzēja vadītāju strādā I. Mironovs. Šajos gandrīz trīsdesmit gados esam viņu iepazīsī kā lielisku cilvēku. Tāpēc var droši apgalvot, ka transporta ceļā Mironovam ir pelnīta autoritāte. Un kā nu nē — viņš lieliski pārzina tehniku un prot to ekspluatēt. Ja reiz dots uzdevums, tas būs izpildīts laikā un bez mazākajiem aizrādījumiem. Arī tādos gadījumos, kad gaida steidzams darbs un tam jāterē arī nakts stundas, I. Mironovs savu laiku nežēlo.

Ir daudz pierādījumu godīgam un pašizlīdzīgam darbam. I. Mironovs apbalvots ar nozīmīti «Sociālistiskās sacensības uzvarētājs», ar otrās pakāpes nozīmīti «Par darbu bez avārijām» un nozares arodbiedrības Goda rak-

stu. Bet nosaukumu «Labākais šoferis» viņš izcīnījis sešpadsmit reizes, ir komunistiskā darba trieciennieks un kvalitātes teicamnieks. Par ilgu un centīgu darbu mūsu šoferis apbalvots ar medaļām «Par izcilu darbu» un «Darba veterāns». Un kur gan vēl daudzie administrācijas Goda raksti un naudas prēmijas...

I. Mironovs ir viens no aktīvākajiem transporta ceļa racionalizatoriem, un viņa fotogrāfija stikla fabrikas Goda plāksnē ievietota jau sesto reizi.

Pavisam nesenu mūsu kolēģis atzīmēja piecdesmit gadu jubileju. Daudz darbigu gadu viņam arī turpmāk!

A. BOKS,

Līvānu stikla fabrikas transporta ceļa priekšnieks

J. SALNAVIESA foto

Piecgades galvenais uzdevums ir paaugstināt ekonomikas attīstības tempus un efektivitāti, balstoties uz zinātniskā progresa paātrināšanu, ražošanas tehnisko modernizāciju un rekonstrukciju, radītā ražošanas potenciāla intensīvu izmantošanu... (No ekonomiskās un sociālās attīstības Pamatvirzieniem)

Jāpārvar ierastības faktors

Saimniekot ekonomiski. Tas nozīmē taupīt izejvielas, materiālus, degvielu. Lai tukšgaitā stundām ilgi nepukškinātu lieljaudīgs traktors, lai gaišā dienas laikā vai pusplūsmā nebūtu ieslēgts ielu apgaismojums, lai ceļā pusdienu pārtraukumā visi darbgaldi atpūstos līdz ar saviem saimniekiem. Bet vai tikai tā ir ekonomiska saimniekošana?

Viena no iespējām jo pilnīgāk izmantot cilvēku, tehniskos un materiālu resursus ir maņu darba organizēšana. Kā šī svira tiek izmantota Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā, kas ir spēcīgs viens no modernākajiem mūsu rajona rūpniecības uzņēmumiem? Par to lūdz dalīties domās kombināta galveno inženieri A. KOZLOVSKI un darba un algu daļas priekšnieci V. SLISINU.

Kopš Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta pastāvēšanas sākuma par galveno tika uzskatīts radīt visus apstākļus, lai varētu maksimāli izmantot importa iekārtu. Tātad sasniegt mūsdienīgajai teknikai atbilstošu līmeni. Visvairāk grūtību sagādāja skaidu plāksņu ceļa ievirzīšana vajadzīgajās sledēs, jo no Polijas importētā iekārta iepriekš paredzēto darba ražīguma kāpinājuma programmu nespēja izpildīt. Bieži bojāšanās un nestabilitātes sajūta radīja lēmumu ceļu modernizēt. Tika iztērēti pusmiljona rubļu poļu iekārta nomainīta pret pašu zemē ražoto. Rezultāts — ceļš sasniedzis visus plānotos rādītājus. Sogad, piemēram, skaidu plāksnēm tika piešķirta pirmā kvalitātes kategorija, tas rada iespējas sasniegt arī augstāko kategoriju.

Tāda ir priekšvēsture. Bet ikdienā? Jā, tieši ikdienā māju būves kombināta ļaudīm liek būt saimnieciskiem, taupīgiem, neļauj ierūtēt inženieru prātiem un izdomai. Jo — kur lai nem rezervē daļas importa iekārtai (protams, izņemot skaidu plāksņu ceļu)? Aizvadītajos gados krustām un šķērsām izbraukāta

SAIMNIEKOT EKONOMISKI

visa Padomju Savienība, neskatoties reizes nācies griezties institūtos un konstruktoru birojos. Atbilde lūgumam pēc palīdzības visbiežāk ir noraidoša.

Kombinātā pašu spēkiem laboti un restaurēti visi instrumenti. Daļu no tiem, kuri pat atjaunošanai vairs neder, izgatavo kombināta labākie virpotāji, atslēdznieki, inženieri. Un tā tiek novērsta briesmas, ka moderna iekārta gan ir, taču atdeves no tās nekādas. Novērst iekšējās dīkstāves palīdz arī tas, ka kopš šī gada sākuma ceļu priekšniekiem vajag gādāt arī par iekārtu un darbgaldu sīko remontu, jo ne jau par visu var spēt gādāt inženieri.

Un pamazām saruna par to, ko nozīmē saimniekot ekonomiski, novirzījās līdz maņu darbam. Skaidu plāksņu ceļā maņu darba koeficients 2,62, māju būves ceļā 1,75, remontiekrūnī 1,23. Ne vienā vien uzņēmumā šie skaitļi pagaidām ir tikai perspektīva. Līdz kuras sasniegšanai jāatrisina daudzas problēmas. Arī māju būves kombinātā savā laikā tādas bija. Vispirms, protams,

psiholoģiskais faktors, kuru nevar likvidēt ar izskaidrošanu un pārliecināšanu vien. Vajadzīga maksimāla visu darbam nepieciešamo apstākļu nodrošināšana. Nu kaut vai ēdināšana. Tikai šogad izdevās panākt, lai divās mainās strādātu kombināta ēdnīca. Pirms tam ilgu laiku bija atrunāšanās, ka nav kadru, ka var jau iztikt ar bufeti. Tāda grūta pārorientēšanās nav raksturīga tikai sabiedriskajai ēdināšanai vien. Līvānos, piemēram, ir ļoti sarežģīti noregulēt autobusu satiksmi. Dažāda ir rūpniecības uzņēmumu specifika, dažāds ir to darba laiks. Skiet, ka tieši transporta darbiniekiem jārada priekšzīme elastība, jo viņiem ir jāapkalpo vairāki tukstoši rūpniecības strādnieku nevis otrādi.

Māju būves ceļa galvenais konveijers strādā divās mainās. Iekārtu regulēšana un sīkals remonts tiek veikts naktī, lai strādniekiem nerastos piespiedu dīkstāves. Paredzēts, ka 1987.—1988. gadā uz nepārtrauktu ražošanas ciklu pāries skaidu plāksņu ceļš. Kombinātā atzīst, ka tik daudz laika nevajadzētu, ja vien spētu pārorientēties plānotāji. Vēl jādomā arī par to, ka būs vajadzīgi cilvēki. Jau tagad trūkst inženieru, darbinieku, remontstrādnieku.

Saimniekot ekonomiski — šajā jēdzienā ietilpst tik daudz niānsu. Un izrādās, ka viena no tām ir ierastības pārvarēšana, kā arī skaidra situācijas izpratne un pārliecība, ka pašu spēkiem var izdarīt ļoti daudz.

L. BIRZNIECE

Paātrinājuma sasniegšanas priekšnosacījums — rekonstrukcija

Rūpnieciskās produkcijas ražošanas paātrinājuma jautājumi patlaban ir mūsu uzmanības centrā. Tas, ka mēs izjūtam daudzu preču un materiālu deficītu, ir jaunu produkcijas veidu ražošanas kāpinājuma zemo tempu rezultāts, neapmierinošas kvalitātes rezultāts. Tiesa, galvenie preču piegādātāji mūsu veikalos, kā arī izejvielu un materiālu piegādātāji uzņēmumiem atrodas tālu no mūsu rajona. Taču kāds saņem arī to, ko ražojam mēs. Tāpēc arī paātrinājums ir nozīmīgs visiem. Un par to jādomā gan direktoram, gan ierindas strādniekam.

Kā tas izpaužas ikdienā, vislabāk redzams ielūkojoties rajona rūpniecības uzņēmumu produkcijas izlaides apjoma pieaugumā. Protams, var jau iebilst un teikt, ka saražotās produkcijas kopējuma palielināšana nav galvenais. Taisnība vien ir. Taču pieauguma tempi visai skaidri parāda kolektīvu iespējas, ļauj novērtēt jaunās tehnikas ieviešanas pasākumu rezultātus, parādīt nākotnes perspektīvas.

Aplūkosim, piemēram, šādu interesantu situāciju. Šī gada februāra sākumā visus burtiski pārsteidza sekojošs skaitlis: rūpniecības produkcijas kopējuma pieaugums salīdzinot ar to pašu periodu iepriekšējā gadā rajonā sasniedza 25 procentus. No pirmā acu uzmetiena varētu likties, tas nu ir visstākais paātrinājums, sak, panākts lūzums attiecībā pret darbu, lietderīgi un ražīgi izmantota tehnika, kā arī progresīvās darba organizācijas un samaksas formas.

Diemžēl izrādījās, ka šim «paātrinājumam» ir visai mākslīga būtība. Nē, par falsifikāciju nevar būt ne runas. Taču atgādināšu lasītājiem to, ka lauvās tiesu rūpniecības produkcijas mūsu rajonā ražo divi uzņēmumi: Līvā-

nu eksperimentālā biokīmiskā rūpnīca un Līvānu stikla fabrika (96 procenti visas produkcijas). Bet 1985. gada sākumā biokīmiskā rūpnīca bija spiesta gandrīz vai pārtraukt darbu, jo trūka degvielas. Tāpēc ir pilnīgi saprotams, ka, salīdzinot attiecīgos laika posmus, 1986. gada sākums deva ražošanas tempu ievērojamu pieaugumu. Februārī rūpnīcā tas sasniedza pat 65 procentus.

Dažādu objektīvu apstākļu dēļ virsnormatīvie ielūkojumi bija radušies arī Līvānu stikla fabrikā. Un tas kolektīvam deva iespēju drīz itin kā sasniegt ievērojamus rezultātus.

Kāds ir rezultāts? Rūpnieciskās produkcijas ražošanas apjoma pieaugums gan izpaužas ar rekordrādītājiem, taču nebūt nav paātrinājuma rezultāts. Vēl viens pierādījums tam ir statistikas ziņas par šī gada deviņiem mēnešiem, salīdzinot ar attiecīgo periodu 1985. gadā. To analīze parāda, ka ražošanas pieaugumu apjoms ar katru mēnesi samazinās. Un tāpēc šis rādītājs galu galā Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā kļuvis visai neīvērojams. Daudz pieticīgāks tas beidzot izrādās ir arī Līvānu stikla fabrikā, tikai plus 8,9 procenti.

Arī rajonā kopumā rūpnieciskās produkcijas apjoma pieaugums, salīdzinot ar to pašu laika posmu 1985. gadā, ir atzīmējams tikai līdz 4,2 procentiem. Lūk, kāda ir šī aina naudas izteiksmē. 1985. gada deviņos mēnešos tika saražota preču produkcija par 30 miljoniem 757 tūkstošiem rubļu, bet šī gada attiecīgajā laika posmā — par 32 miljoniem 59 tūkstošiem rubļu. Pozitīva tendence gan ir, taču līdz patiesam paātrinājumam vēl tālu. Lai gan šodienā prasja tieši paātrinājumu. Tāpēc rodas jau-

tājums, kas ir jādomā, lai stāvoklis rūpniecībā izmainītos pašos pamatos? Atbildēt uz to nav sarežģīti. Taču daudz sarežģītāk ir tos lēmumus, kuri radušies analīzes rezultātā. Istenot dzīvī. Uzreiz jāatzīst — lai panāktu rūpnieciskās produkcijas ražošanas apjomu palielināšanu, lai uz-

Ekonomiskais apskats: rūpniecība

labotu produkcijas kvalitāti, vispirms vajag elementāro — līdz augstākam līmenim «izvilkt» atpallekošos kolektīvus.

Patlaban atpalcējos stabili atrodas Līvānu kūdras fabrika, kas produkcijas ražošanas apjomus, salīdzinot ar 1985. gada deviņiem mēnešiem, samazinājusi par 1,4 procentiem. Taisnības pēc jāpiebilst, ka gada uzdevumu kūdras ieguvē kolektīvs izpildīja jau augustā. Bet tālāko plāna uzdevuma likteni jau ietekmēja citi faktori — autotransporta trūkums kūdras izvešanai un Rīgas elektromehāniskās rūpniecības nedisciplinētība. Tieši tādēļ netika izpildīts otrs plāna uzdevums: virsplāna produkcijas izlaide.

Līvānu kūdras fabrika, kā saka, nav noteicējs rajona rūpniecībā, taču tieši šādu situāciju neespejamība — lieliska rezerve ražošanas tempu kāpināšanai.

Svarīgs paātrinājuma sasniegšanas faktors ir arī rūpniecības uzņēmumu iekārtas nodarbinātības koeficients. Protams, tā nav nekāda problēma Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā vai Līvānu stikla fabrikā, kur pati ražošanas specifika prasa nepārtrauktu darba ciklu. Taču

daudz kur vēl šis jautājums nav atrisināts. Maņu darba koeficientu beidzot jāpalielina gan nosauktajā Līvānu kūdras fabrikā, kur tas pagaidām ir tikai 1,36, arī Valsts lauksaimniecības ražošanas tehnikās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības remontdarbnīcās.

Skiet, ka rūpnieciskās ražošanas pieauguma tempu galvenā «šaurā» vieta ir tas, ka joprojām mazefektīvi ir pasākumi uzņēmumu tehniskā bruņojuma uzlabošanai. Rajonā praktiski visur strādā savu iespēju augstākajās robežās. Taču ir daudzi cēloņi, kas neļauj pārkārtošanas plānos ievērt pasākumus, kas situāciju lauti izmainīt pašā būtībā (bet tā ir tēma citai sarunai). Pagaidām visiem nākas apmierināties ar mazefektīviem pasākumiem.

Piemēram, aplūkosim to, kā tiek pildīti plāni zinātnes un tehnikas jauninājumu ieviešanā šī gada pirmajos sešos mēnešos. Rajona rūpniecības uzņēmumos bija paredzēts īstenot divdesmit piecus pasākumus. Iecerētais gan ir izdarīts pilnībā, taču rezultāti nebūt neliecina par būtiskām pozitīvām izmaiņām.

Patiešām, kurš gan, telksim, Līvānu stikla fabrikā strādālošajiem var ar pārliecību apgalvot, ka zinātniski tehniskais progress viņu uzņēmumā spēris plašu soli uz priekšu (bet tieši stikla fabrikā ieviesti divdesmit no divdesmit pieciem jauninājumiem)? Nekādas būtiskas izmaiņas darītais nav radījis. Bet fabrikā taču ilgstoši tieši pēc būtiskām pārmaiņām... Produkcijas pieaugumam gada beigās jāsaņiedz 200000, kas līdzinās gandrīz 500 tūkstošiem rubļu Salīdzinājumam der piebilst, ka biokīmiskajā rūpnīcā šis skaitlis tiek plānots gandrīz uz pusī mazāks.

Un vēl viens piemērs, kas ļauj ielūkoties notiekošā būtībā. Bija

paredzēts, ka līdz otrā pusgada sākumam rūpniecībā jāievieš četras vienības kompleksi tehniskās un automātiskās iekārtas. Skan jau leņņi, vai nē?

Praktiski ieviestas veselās piecas vienības, bet visas Līvānu kūdras fabrikā. Šis «tehnikas revolūcijas» rezultāts — uzņēmuma darba tempi, salīdzinot ar pagājušo gadu, ir samazinājušies. Acīmredzot, zem leņņajiem nosaukumiem slēpās tehnika, ko agrāk sauca daudz vienkāršāk. Un tas nebūt neradīja tehniskās pārkārtošanās ilūziju.

Visbeidzot esam nonākuši pie galvenā. Ar pusdarītiem pasākumiem rajona rūpniecība nav spējīga nodrošināt augšupeju. Bet augšupejas un paātrinājuma ceļi ir skaidri. Par tiem jau ir runāts un rakstīts ne vienu vien reizi — tā ir Līvānu stikla fabrikas rekonstrukcija un Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecības otrās kārtas celtniecības nodrošināšana.

Par to, cik šie pasākumi var būt efektīvi, liecina Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta piemērs. Direktors V. Veide jau ir izdarījis zināmus secinājumus:

— Līdz keramzīta ceļa paplašināšanai tā pamatfondi sastādīja četrus miljonus rubļu. Gadā tika ražoti 65 tūkstoši kubikmetru keramzīta. Pēc otrās kārtas nodošanas ekspluatācijā pamatfondi pieaugs par apmēram diviem miljoniem rubļu, bet ražīgums augs līdz 130 tūkstošiem kubikmetru produkcijas.

Par apskatītajām problēmām laikrakstā tika runāts jau nevienu vien reizi. Uzkrāta pieredze, kas der pārdomām. Redzamas arī iespējas, kā mūsu laikraksts var palīdzēt konkrētiem darba kolektīviem rast atrisinājumu. Tuvākajos numuros lasītāji par to varēs uzzināt sīkāk.

SPORTS

Finālā —
bronza

Brīvprātīgās sporta biedrības «Vārpa» jaunatnes meistarsacīkšu finālsacensības futbolā notika Preiļos, un uz mūsu plectiem gūlās organizatoriskās rūpes. Preiļu jaunieši līdz meistarsacīkšu finālam tika pirmo reizi. Par medaļām vēl cīnījās Tukuma, Cēsu un Balvu rajonu komandas.

Pirmajā spēlē preiļiešu pretinieki bija Tukuma futbolisti. Mūsu zēniem neizdevās parādīt savu pārākumu. Lai arī spēle gan drīz visu laiku ritēja pie pretinieka vārtiem, pārspēt Tukuma komandas vārtsargu tā arī neizdevās. Toties viens no viesu komandas uzbrukumiem beidzās ar vārtu guvumu — 0:1. Nākamajā spēlē tikās Cēsu un Balvu rajonu jaunie futbolisti. Ar 1:0 uzvarēja cēsinieki.

Otrajā sacensību dienā mūsu pretinieki bija Balvu komanda. Uzvarētājus gaidīja bronzas medaļas. Šajā spēlē preiļieši parādīja labu futbolu. Spēcīgo pretinieku pieveicām ar rezultātu 2:0. Par pirmo vārtu cīnījās Tukuma un Cēsu jaunieši. Ļoti pašreizējā, sīva cīņā čempionāta zelta medaļas izcīnīja tukumnieki.

Sacensību noslēgumā uzvarētāji saņēma medaļas un BSB «Vārpa» Centrālās padomes Goda rakstus, vērtīgas balvas. Par mūsu komandas labāko spēlētāju atzina Viktoru Noviku.

Turnīrs aizritēja organizēti. Vērtējot mūsu jauniešu spēli, paškritiski jāatzīst, ka viņi varēja spēlēt krietni labāk, jo iepriekš mūsu komanda rādīja saturīgu, rezultatīvu futbolu.

No klūdām mācās. Arī mēs nopietni izanalizēsim spēli ar Tu-

kuma komandu, lai turpmāk šādas kļūmes neatkārtotos. Jaunie spēlētāji jau tuvākajā sezonā būs labs papildinājums pieaugušo komandai «Dubna».

V. TOČKO,

futbola treneris

ATTELA: kad bronzas medaļas saņēmtas...

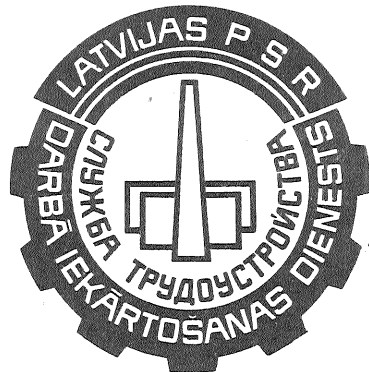
P. BOGDANOVA foto

PREIĻU RAJONA
DARBA
IEKĀRTOSANAS BIROJS
AICINA DARBĀ
PREIĻOS

autoatslēdzniekus,
autovadītājus,
adītājas mājās,
gāzes un elektrometinātājus,
sētniekus,
mūrniekus,
kontrolierus,
galdniekus,
pārdevējus laukos,
namdarus,
sanitāres,
atslēdzniekus,
gāzes atslēdzniekus,
kontrolmēraparātu atslēdzniekus,
atslēdzniekus — santehnikus,
traktoristus,
audējas mājās,
krāvējus,
krāsoņus — apmetējus,
šuvējas motoristes un viņu mācekles (vieniniekiem ir kopmītnes),
elektriķi,
celtniecības meistaros,
mežniecības meistaros,
inženieri — normētājus,
tehniķi — celtnieku,
celtniecības galveno inženieri,
inženieri,
speciecirķņa priekšnieku (apdares un santehnikaiem darbiem),
kvalitātes inženieri,
agronomu (ir dzīvojamā platība),
kasierus (vieniniekiem ir kopmītnes),
kasieri — rēķinvedī,
ekonomistus;

LIVĀNOS

autoatslēdzniekus,
automobiļu vadītājus,
stikla pūtējus un viņu mācekļus,
gāzes un elektrometinātājus,
krāvējus,
piegriezējas,
lodētājas,
strādniekus iekraušanas un izkraušanas darbiem kalnēs,
strādniekus krāšņu piekraušanai,
maizes krāvējus,

mūrniekus,
noliktavas pārzini,
kalēju,
traktoru mašīnistus (vieniniekiem piešķir kopmītni),
stikla izstrādājumu aiznesējus,
namdari,
pastniekus,
krāšņu mūrnieku,
maizes cepējus,
presētāju — brāķētāju,
remontdarbu atslēdzniekus,
kontrolmēraparātu un automātiskas atslēdzniekus,
atslēdzniekus — santehnikus,
šihtas sastādītājus,
galdnieku,
mīklas maisītāju,
transportstrādniekus,
virpotājus,
taras remontstrādniekus,
strādniekus celtniecības darbos,
stikla izstrādājumu krāvēju,
latu krāvējus,
formētājus,
elektromontierus,
energoiekārtu meistaros,
automobiļu remontēšanas meistaros,
inženierus — enerģētiķus,
inženieri — arhitektu,
instrumentu saimniecības inženieri,
inženieri metrologu,
automātiskās vadīšanas sistēmas inženieri programētājus,
inženieri — mehāniķi,
inženieri — celtnieku,
galveno grāmatvedī.

Pieteikties Preiļos, Pionieru laukumā 1, tālrunis 23100, vai Līvānos, Rīgas ielā 136, tālrunis 43723, katru dienu izņemot sestdienas un svētdienas.

Tāli viesi

Ko mēs zinām par tālo Kalnu Altaja autonomo apgabalu? Protams, to, ka daudzi mūsu republikas ūdenstūristi cikstās ar turienes krācāinājam upēm. Ka tie, kuri ir tur pabijuši, grib doties vēl un vēl. Lai atsaucam atmiņā Viļa Lāča daiļradi. V. Lācis par šo novadu raksta «Zītaru dzimtā». Ari Imanita Ziedoņa grāmatas «Dzejnieka dienasgrāmata» varonis ir Ongudajas rajona padomju saimniecības «Jelouskij» pārvaldnieks Tohtois Somojevs, kuram autors veltī šādas rindas: «Tohtois ir skaistulis. Es esmu pat mazliet pārsteigts — kāda stāja, kālneša miers un pašapziņa Un sejas līnijās jaušama tāda iekšēja inteliģence. Vēlāk uzzināju, ka Tohtois ir beidzis septiņas klases un mehanizatoru skolu, bet tas jau tikai pierādījums, ka inteliģenci nemēra ar klasēm un skolas gadiem».

Un, lūk, mūsu republikā viesojas Kalnu Altaja delegācija — novada literatūras dienu dalībnieki, folkloras grupu dalībnieki, tautas teicēji, dzejnieki, prozaīki un dramaturgi. Starp daudzajiem viesiem ir arī Imanita Ziedoņa «Dzejnieka dienasgrāmata» varonis T. Somojevs, dziedātājs improvizētājs I. Sablakovs, rakstnieks S. Katašs, darba veterāns aksakāls D. Tarbanajevs. Viņš ir viens no kinoepopejas «Lielais Tēvijais karš» varoņiem. Delegāciju vada PSKP Kalnu Altaja apgabala komitejas sekretārs A. Aluškins.

Rīgā notika svinīga sanāksme sakarā ar Kalnu Altaja autonomā apgabala literatūras dienu atklāšanu.

Savu daļu no internacionālās draudzības siltuma izjuta arī mūsu rajona iedzīvotāji. Jasmuižā Raiņa muzejā un tā apkaimē ieskanējās Altaja novada dziesmas. Literāro svētku dienās Altaja delegācija iepazīs ar Jasmuižas muzeja ekspozīciju. Muzeja vadītāja Baiba Duce mane tālajiem viesiem stāstīja par literāro mantojumu, ko atstājis dižais dzejnieks, iepazīstināja ar keramikas un audumu izstādēm. Altajiešu folkloras ansambļi Raiņa Jasmuižā skandēja savdabīgās savas tautas dziesmas un melodijas. Savukārt mūsu rajona folkloras ansambļi — Saunas ciema un Preiļu siera rūpnīcas dziedātāji — parādīja savu māku.

Tas bija savdabīgs muzicējums, kas stāstīja par divu tālu un vienlaikus tuvu tautu kultūras dzīves tradīcijām.

A. VELDRE

ARSTĀ PADOMS

Ateroskleroze. Vai visiem?

Ateroskleroze ir saslimšana, kad asinsvados uz to sienām nogulsņējas taukvielas līdzīgas vielas, veidojas tās saistoši audi un tādējādi asinsvadi tiek sašaurināti. Šī ir viena no visizplatītākajām saslimšanām, kas nereti rada smagus sarežģījumus.

Agrāk uzskatīja, ka ateroskleroze ir nevis slimība, bet gan likumsakarīga asinsvadu izmaiņas, kad cilvēka organisms noveco. Tiesa, šī saslimšana visbiežāk konstatēta gados veciem cilvēkiem. Taču aterosklerozi nedrīkst uzskatīt tikai par asinsvadu novecošanos. Sacīto apliecina daudzi fakti. Piemēram, ar šo slimību sasirgst ne tikai pusmūža cilvēki, bet arī jaunieši, pat bērni. Ne visos asinsvados skleroze attīstās vienlīdz aktīvi. Parasti tā skar kādu vienu cilvēka ķermeņa daļu. Visbiežāk ateroskleroze bojā aortu, tos asinsvadus, kuri baro sirdi, kā arī asinsvadus galvas smadzenēs, nierēs, kājās.

Aterosklerozes procesā asinīs cirkulē īpaša, taukvielām līdzīga viela — holesterīns. Tas arī nogulsņējas uz asinsvadu iekšējām sienām.

Kur šis holesterīns rodas? Tas ir daudz pārtikas produktu sastāvā. Visvairāk tā ir treknā gaļa un zivīs, olu dzeltenumā, ānās, nierēs, ikros, smadzenēs, šokolādē, kakao. Taču nevajag uzreiz domāt, ka cilvēks noteikti saslims ar aterosklerozi, ja uzturā vairāk lieto kādu no minētajiem produktiem. Lieta ir sarežģītāka. Novērots, ka daudzi cilvēki, kuri uzturā lieto ar holesterīnu bagātu pārtiku, tomēr nesaslimst ar aterosklerozi. Un otrādi — pieminēto pārtiku maz lietojot, tomēr ar aterosklerozi slimo, jo holesterīns organismā veidojas no citām vielām. Tātad — ne jau pārtika ir galvenā vaininiece. Svarīgi, lai organismā noritētu holesterīna apmaiņas process, lai šīs vielas koncentrācija asinīs būtu optimāla.

Uzsvēru — šo holesterīna daudzumu asinīs regulē cilvēka nervu sistēma. Ja kāda viela stipri ietekmē un satrauc nervu sistēmu, tad holesterīna daudzums asinīs palielinās un jo strauji attīstās ateroskleroze. Un pretēji — vielas, kuras nomierina nervu sistēmu, bremzē aterosklerozes attīstīšanos. Cilvēka ēdienkarte abos gadījumos ir vienāda.

Sen pierādīts, ka fizisks darbs un sportošana uzlabo vielu mai-

ņu organismā. Taču tad, kad lietojam ar holesterīnu bagātu pārtiku, bet maz tērējam savu enerģiju (sēdošs darbs, mazkustīga atpūta pie televizora), šis holesterīns paliek neizmantots. Un var būt arī tā, ka holesterīns uzkrājas — no dienas dienā. Beigās rodas priekšnosacījumi holesterīna nogulsņēšanās procesam, sākas ateroskleroze.

Vielmaiņa organismā paātrinās, ja cilvēks sistemātiski atrodas svaigā gaisā. Tad holesterīns ātrāk it kā sadeg.

Aterosklerozes attīstībā savu negatīvo lomu spēlē smēķēšana un alkohola pārmērīga lietošana. Nikotīns nelabvēlīgi iedarbojas uz nervu sistēmu un asinsvadu sienīņu barošanu, alkohols traucē taukvielu apmaiņu. Visā tā rezultātā attīstās ateroskleroze.

Secinājums — aterosklerozi veicina daudzi apstākļi, kas tieši saistīti ar cilvēka dzīvesveidu.

Kā ateroskleroze izpaužas, par ko sūdzas slimnieki? Tas daudz atkarīgs no tā, kuri asinsvadi bojāti.

Ja bojāti sirds asinsvadi, tad pasliktinās sirds muskuļa apgāde ar asinīm, rodas kardioskleroze. Sašaurinātie sirds asinsvadi nereti pakļauti spazmām (tad sirds asinsvads jo asi saraujas un sašaurinās).

Galvas smadzeņu asinsvadu skleroze rada grūtības veikt garīgu darbu, cilvēks ātri nogurst, viņu moka galvassāpes un reiboni, vērojama atmiņas pasliktināšanās, daudzos gadījumos rodas gaitas traucējumi (zūd līdzsvars), strauji samazinās smadzeņu apgāde ar asinīm. Nieru skleroze traucē cilvēka organismam atbrīvoties no kaitīgām vielām, tādējādi rodas organisma pašsaindēšanās procesa draudi. Ja skleroze skar kājas, tad tajās pavājinās asinsrite, un slimnieks jūt sāpes, visbiežāk kāju ikrus muskuļos. Šīs sāpes liek apstāties un atpūsties. Pēc brītiņa tās pāriet. Protams, ka šiem cilvēkiem ir samazinājusies darba spējas.

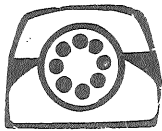
Nobeigumā gribu aicināt it visus dzīvot jo aktīvi, neatļauties pārēšanās, atļināt laiku sportošanai. Tad ateroskleroze mums, kā saka, griežīs ceļu.

T. LVOVA,
kardioloģe

Redaktors V. PETROVS

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumu krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves no. daļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodalī — 21759, vēstulju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodalī — 22203, informācijas nodalī — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par sūdinājumiem — 22305.

Tir. 13 351 eks. (latv. val. 9 605 eks., krievu val. 3 746 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. 1. nos. iespiedokšne. Ofsetiespiedums. Pas. 1158.

22. oktobrī Līvānu restorānā «Dubna» no plkst. 12.00 piedāvājam

DĀRŽEŅU ĒDIENUS.

Labu apetīti!
Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienība.

AI, tu manu vēcu tēvu,
Baltas maizes arājiņu,
Tavi soļi apkļusuši
Garas vagas galīnā.

(T. dz.)

Sērojam kopā ar Jevgēniju Stikāni,

TĒVU

uz kapu kalnu izvadot.

Vecākās paaudzes deju kolektīvs.

Kā zars pie zara, vainagā kas sienas,

Tā mūža vainagu mums savīt

Gan dzīves nebaltās, gan baltās

Kas, tevi atminot, šķiet, runāt

Izsakām dziļu līdzjūtību Jevgēnijai Stikānei, no

uz mūžu atvadoties.

Preiļu RARA kolektīvs

PARDOD grūsnu tell. Vanagos. Ribule.

PARDOD govī Raiņa kolhozā «Cervonkā». F. Pinupe

Tevis jāiet dusēt, mīlo tēt,
Bet tavas dziesmas, pasakas un stāsti
Man silda dvēseli vēl tagad in —
Kā bērnu dienu silti, mīļi glāsti.
(V. Plūdons)

Baltajos bērzos klusi kad šalc
pēdējā atvadu dziesma, esam kopā ar Jevgēniju Stikāni,

TĒVU

uz smiltāju izvadot.

M. Gorkija kolhoza arodkomiteja

Nav tēva, nav... Nē, visu mūžu dzīvos

Tēvs manā atmiņā un darbos.

Un savus vārdus labos, vārdus gudros

Vēl bieži grūtos brīžos talkā dos.

(M. Kempe)

Izsakām patiesu līdzjūtību Jevgēnijai Stikānei un pārējiem tuviniekiem,

TĒVU

mūža dusā izvadot.

M. Gorkija kolhoza vaide un partijas pirmorganizācija